

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.383/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj iránti közszolgálati jogviszonnyal összefüggő közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 6.K.700.225/2025/13. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.500 (huszonkétezer-öt száz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. június 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az helység1 Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; helység1 város helység2 városrészre kiterjedő működési körzete a rendőrkapitányságon kialakított körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetének része. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [TIK általi (a továbbiakban: TIK) küldéseket, átkísérési, elővezetési, előállított őrzési, rendkívüli őrzési, kísérorri beosztási és rendezvénybiztosítási) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat1. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra késedelmi kamattal növelt 898.628 forint megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 898.628 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1), (3), (5), (6) bekezdéseire, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdésére, 24. § (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 21., 24., 25. a), 37. b), 44., 50., 62. d) és 72. c) pontjaira alapította, figyelembe véve a peres felek nyilatkozatait, a csatolt okiratok tartalmát és tanúl tanúvallomását is. Azt vizsgálta, hogy a felperesi feladatellátás kapcsán a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak teljesültek-e; illetve az valamennyi

esetben a KMB Szabályzat rendelkezéseinek megfelelt-e. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig (első kereseti időszak) hatályos rendelkezéseit alapul véve megállapította, hogy a KMB csoport létrehozása a körzeti megbízott eredeti működési körzetének megváltoztatását nem eredményezi; annak automatikus kibővülését nem jelenti. A KMB Szabályzat 62. pontjának 2022. augusztus 12. napjától (második kereseti időszak) hatályos rendelkezését értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy a jogalkotó a körzeti megbízott számára az elővezetési feladatok ellátását a módosítást követően is csak a működési körzetben tette lehetővé, így a működési körzeten kívül végzett elővezetések többletfeladatnak minősültek. A Hszt. 2. § 25. pontja értelmében az állománytáblában rendszeresített munkakörbe tartozó munkaköri feladatok összessége képezi a szolgálati beosztást, a 30/2015. BMr. 2. mellékletében foglaltak alapján az egyes beosztásokhoz tartozó feladatokat az állománytáblához igazodóan el kell egymástól különíteni. A 30/2015. BMr. szerint a járőr és a körzeti megbízott külön beosztás, feladataikat külön szabályzat tartalmazza. A körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat, ezért annak ellátása a beosztásától eltérő feladatellátásnak minősült. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem teremtett alapot a felperes munkakörének bővítésére azzal, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén történő feladatellátást ír elő, és a járőrfeladatokat a munkaköre részévé teszi. A működési körzeten kívül történő feladatellátás (járőrszolgálat, átkísérési feladatok, elővezetések) a megbízási díjra való jogosultságot ezen kereseti időszakban is megalapozza. 2023. február 1. napjától kezdődő igény (harmadik kereseti időszak) tekintetében vizsgálta, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdés módosítása következtében a c) pontban foglalt feltételek (többletfeladat ellátása jelentős és nem eseti jellegű) a felperes vonatkozásában megvalósultak-e. E körben a csatolt okiratok és tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperes elővezetéseket, átkíséréseket, előállításokhoz kapcsolódó feladatokat, TIK küldéseket rendszeresen, minden szolgálatát érintően az alperes teljes illetékességi területén ellátott, ami jelentős többletfeladatellátásnak minősül; e többletfeladat-ellátás valamennyi hónapban jelentkezett, így eseti jellegűnek sem tekinthető. A megbízási díj összegszerűsége kapcsán figyelemmel volt arra, hogy a többletfeladatok vonatkozásában különleges többlettudás szükségessége nem merült fel, azonban a felperes rendszeresen, a perbeli időszak valamennyi hónapjában többlettevékenységet végzett, ami számára jelentős többletterhet jelentett, ezért a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj eltúlzottnak nem tekinthető.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. mellékletét, 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdését, a KMB Szabályzat egyes pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg és a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban téves következtetésekre jutott. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított igény tekintetében nem megfelelően értékelte, hogy a perbeli adatok nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen látott el járőri feladatokat. A felperes a működési körzeten kívüli járőri jellegű feladatait nem más beosztáshoz tartozó feladatkörként, hanem körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre alapján látta el (KMB Szabályzat 24. pont, 37. pont). A működési körzeten kívül esetlegesen ellátott járőr jellegű feladat esetén az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna értékelnie, hogy a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet

(a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 70. § (1) bekezdése alapján a járőrözés nem önálló beosztási feladat, hanem a feladatellátás módja, formája. Ezt az értelmezést erősítik a KMB Szabályzat 50-63. pontjai is. Az elsőfokú ítélet a normaalkotó szándékának téves értelmezésévvvel állapítja meg a KMB csoportok célját és szakmai indokát; ez esetben a körzeti megbízott működési körzete a KMB csoport működési körzetével kibővül. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezi a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálat legalapvetőbb formája ugyanis a járőrözés, a körzeti megbízott a közterületi szolgálatot járőrözés keretében látja el. A járőri és a körzeti megbízotti feladatok között vannak átfedések, de utóbbi a járőrfeladatokat teljes egészében nem foglalja magába. Az első kereseti időszak vonatkozásában a bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott azon eseteket, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből elvonható. A TIK küldések a felek által sem vitatottan a felperes beosztásába tartozó feladatok, ezek ellátására a felperest a működési körzetéből eseti jelleggel jogszerűen elvonhatta. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos 21. pont c) alpontja kapcsán a bíróságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy a kormány Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki, mely a körzeti megbízott elmozdítását, más, rendkívüli feladat ellátására lehetővé tette. A második kereseti időszak tekintetében hivatkozott arra, hogy az elővezetés a KMB Szabályzat 62. pont d) alpontja alapján egyértelműen nevesített rendészeti feladat a körzeti megbízott számára, az megbízási díjra nem jogosít. Emellett a 21. pont értelmében a körzeti megbízott a körzetéből eseti jelleggel elvonható fokozott ellenőrzés, különleges jogrend, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés, kísérorőri feladat ellátása esetén. Az elsőfokú ítélet tévesen – a Hszt. 102.§-ában foglaltaktól függetlenül – értékelte a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos módosuló rendelkezéseit. A Hszt. 102. § alapján állapítható meg ugyanis, hogy mi minősül többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. A felperes azonban nem látott el olyan feladatot, mely a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feladatellátási kötelezettség körén kívül esik. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában megfogalmazott jogalkotói szándékot az is alátámasztja, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a jogalkotó 2025. január 1. napjával hatályon kívül helyezte. Az ellentételezés nélküli feladatellátásra a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti négy konjunktív feltétel az irányadó. A díjazás mértékét kérte az illetményalap 50%-ára csökkenteni, mivel a megállapított mértékű többletdíjazást sem a munka bonyolultsága, sem annak időigénye, gyakorisága, sem a többlettudás szükségessége nem indokolta.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. A járőri és körzeti megbízotti feladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Tarthatatlan az az álláspont, miszerint a körzeti megbízotti feladatok magukba foglalják a járőri feladatokat. E két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan kell végrehajtani. Kiemelte, hogy az átkísérési és kísérorőri feladatok teljesítése a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. A második kereseti időszak vonatkozásában hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire, melyek rámutattak arra, hogy a KMB Szabályzat alperesi értelmezésével teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás lényeges tartalma. Az alperes a megállapított tényállást (többletfeladatok rendszeressége; járőrszolgálat csoporton belüli, illetve azon kívüli ellátása; azok nem eseti jellege) nem vitatta. A harmadik kereseti időszak tekintetében utalt a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletére, amely kimondta, hogy a jelentős többletmunkáért

változatlanul jár a megbízási díj. A megbízási díj mértéke pedig a jelentős többletfeladatok, illetve annak középérték alatti megállapítása miatt nem lehet aránytalan.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte, valamint a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést támadta. E körben az ítéltábla rámutat arra is, hogy a perbeli időszakban a megbízási díjat érintően több jogszabáymódosítás történt (KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítása, Hszt. 71. § 2023. február 1. napjától hatályos módosítása), erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemre vonatkozó egyes szakaszok elkülönített vizsgálatát jogszerűen végezte el, az érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.

[9] Az elsőfokú bíróság ténylegesen azt vizsgálta, hogy a felperesnek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jár-e, és ha igen, milyen mértékű megbízási díj. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait a felperes a keresetében ugyan a jogszabályhely bemásolásával megjelölte, azonban azok kapcsán konkrét tényelődást nem tett, az elsőfokú bíróság eljárása során ezen jogcímeket nem vizsgálta, azokra ítéletében sem hivatkozott, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezés Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai megsértése körében előadott érveinek vizsgálatát mellőzte.

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem nyert alátámasztást. A felek eltérő jogértelmezéséből fakadó vitás kérdések értelmezését az első kereseti időszak tekintetében a Kúria már elvégezte, amit a Fővárosi Ítéltábla is irányadónak tekint, attól eltérni nem kíván.

[11] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során a hasonló tényállású ügyekben több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.III.45.090/2021/4.) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti

beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot a beosztás részeként. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többlétszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendeltén, amely a munkakör keretei közé tartozik. (Kfv.VII.37.193/2020/8.; Kf.VII.39.246/2020/4.).

[13] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság jogi minősítése helyes volt tehát amikor a felperes működési körzeten kívüli járőrözését és a keresetben megnevezett más feladatait többletfeladat ellátásaként érékelte. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoznak.

[14] Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás különböző munkakört jelentenek, azokra különböző, egyedi normatív szabályzatok tartalmaznak munkáltatói utasításokat, melyek alapján a hozzájuk tartozó feladatkör, a feladatok ellátása és a felelősség terjedelme is elválik egymástól. A körzeti megbízottnak a KMB Szabályzatban szereplő feladatait nem meghatározott útirányterv alapján kell ellátnia, a járőrözést kizárólag járőrutírány terv szerint, a TIK irányítása alatt kell és lehet ellátni. A két beosztás tartalmának különbségét támasztja alá az is, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja

kifejezetten rendelkezik arról, hogy amennyiben a körzeti megbízott közterületi szolgálatot lát el és járőrözik, ezt a feladatot kizárólag járőr vezetőjeként és járőrrel közösen, kizárólag – a 21. és 22. pontokban meghatározott kivételeken kívül – a körzeti megbízotti működési körzetében láthatja el.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Működési körzetén kívül pedig csak eseti jelleggel láthat el feladatokat, a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetkörökben. A felperest azonban a peresített időszakban szinte napi rendszerességgel és nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások az eredeti szolgálati beosztás mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4.).

[16] A KMB Szabályzat 21. pontja szerinti feltételek fennállását, így a működési körzetéből történő elvonást lehetővé tévő kivételes, eseti jellegű az alperes nem bizonyította. Amennyiben a hivatásos állomány tagja (körzeti megbízott) tartósan lát el a beosztásához nem tartozó feladatokat, azért megbízási díjra jogosult, és ennek megfizetése alól a munkáltatót a fokozott ellenőrzés elrendelése, illetve a veszélyhelyzet kapcsán érvényben lévő különleges jogrend sem mentesíti.

[17] A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tilalmazza a körzeti megbízott igénybevitelét kísérő feladatokra, h) alpontja őrzési feladatokra, és nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjának sem.

[18] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy a magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg olyan magasabb

felelősségi kör, mely a megbízási díjra való jogot megalapozná. Az ugyanis, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokon túl elvégzett, másik beosztáshoz tartozó további tevékenység magasabb felelősségi körbe tartozik-e, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem legfeljebb a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[19] A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések, kísérorri, határszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok a felperes beosztásához képest olyan többletfeladat ellátását jelentettek, amely alapján megbízási díjra vált jogosulttá.

[20] A második kereseti időszak tekintetében az elsőfokú bíróság a már kialakult bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéletei), megfelelően állapította meg, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pontja] vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása, vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezését és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat mint ORFK utasítás 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat; azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csupán részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és 2. melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr. [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás csaknem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoportkörzetnek semmiféle szerepe nincs; a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pontja szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében a – Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem

lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[21] A fentiek alapján önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosult, nem teremtett alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa. Mivel a felperes ezen időszakban is a saját, illetve a KMB csoport körzeten kívül rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el járőrszolgálatot és elővezetéseket, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megbízási díjra jogosultságot szerzett. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan állapította meg azt is, hogy a kísérőőri és átkísérési feladatok a körzeti megbízottak számára tiltottak, ezért azok ellátása szintén megbízási díjra jogosít. Az elővezetések vonatkozásában pedig a KMB Szabályzat 44. pontjára, 62. pont b) alpontjára és 2. pont c) alpontjára utalás a fentiekben kifejtettek okán nem volt megalapozott.

[22] Az alperes a harmadik kereseti időszak vonatkozásában azért tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek mivel az a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többletvekenységet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte (4.Kf.700.031/2024/4.). Áttekintette a Hszt. szerkezetét, fogalomrendszerét és a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságaiból fakadó jogintézményeit. E körben rögzítette, hogy a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógensek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016. M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek (még közös megegyezés esetén sem), sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a munkavállalók/hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e, és az is, hogy azt milyen feltételekkel. (BH2015. 79.). Rámutatott, hogy megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából az a körülmény bír relevanciával, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét továbbra is megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a

Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a lex specialis derogat legi generali elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett, a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[23] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy harmadik kereseti időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei alperesi vitatás eredményessége hiányában – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[24] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében olyan tényyszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése során a jogszabályi kereteket nem lépte túl, ítéletéből a mérlegelés alapjául vett körülmények, azok értékelése megállapítható.

[25] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította

meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére tekintettel megfelelőnek ítélte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (71.890 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 10.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró